

Kansainvälisen työjärjestön ILO:n
vuodelta 2002 oleva SUOSITUS NRO 193,
joka koskee
OSUUSTOIMINNAN EDISTÄMISTÄ

Pellervo-Seura ry

SISÄLTÖ

Kansainvälisen työjärjestön ILO:n vuodelta 2002 oleva SUOSITUS NRO 193, joka koskee osuustoiminnan edistämistä

I. SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄ JA TAVOITTEET	5
II. POLITIIKAN PUITTEET JA HALLITUSTEN ROOLI.....	6
III. JULKISEN VALLAN TOIMET OSUUSTOIMINNAN EDISTÄMISEKSI	9
IV. TYÖNANTAJA- JA TYÖNTEKIJÄJÄRJESTÖJEN JA OSUUSTOIMINTA- JÄRJESTÖJEN ROOLI JA NIIDEN VÄLISET SUHTEET	11
V. KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ	13
VI. LOPPUSÄÄNNÖS	13

LIITE.....	14
------------	----

Ote osuustoiminnan identiteettiä koskevasta kannanotosta, jonka
Kansainvälisen Osuustoimintaliiton yleiskokous hyväksyi vuonna 1995

Kansainvälisen työjärjestön ILO:n vuodelta 2002 oleva SUOSITUS NRO 193, joka koskee OSUUSTOIMINNAN EDISTÄMISTÄ

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi, jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvostoon kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 90. istuntonsa Genevessä 3. kesäkuuta 2002,

- toteaa osuuskuntien tärkeän merkityksen työpaikkojen luomisessa, voimavarojen hyödyntämisessä, investointien tekemisessä sekä niiden merkityksen taloudelle,
- toteaa, että erimuotoiset osuuskunnat edistävät kaikkien ihmisten mahdollisuuksia osallistua täysipainoisesti taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen,
- toteaa, että globalisaatio on luonut osuuskunnille uusia ja erilaisia paineita, ongelmia, haasteita ja mahdollisuuksia ja että sen tuottaman hyödyn tasaisempi jakautuminen edellyttää vahvempaa ihmisten välistä solidaarisuutta sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön työelämän perusoikeuksia ja peruseriaatteita koskevan julistuksen, jonka Kansainvälinen työkonferenssi hyväksyi 86. istunnossaan (1998),
- ottaa huomioon ne oikeudet ja periaatteet, jotka sisältyvät Kansainvälisen työjärjestön yleissopimukseen ja suosituksiin, erityisesti
 - yleissopimukseen, joka koskee pakollista työtä (1930),
 - yleissopimukseen, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua (1948),
 - yleissopimukseen, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamista (1949),
 - yleissopimukseen, joka koskee samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa (1951),
 - yleissopimukseen, joka koskee sosiaaliturvan vähimmäistasoa (1952),
 - yleissopimukseen, joka koskee pakkotyön poistamista (1957),

- yleissopimukseen, joka koskee työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää (1958),
 - yleissopimukseen, joka koskee työllisyyspolitiikkaa (1964),
 - yleissopimukseen, joka koskee työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää (1973),
 - yleissopimukseen ja suositukseen, jotka koskevat maaseudun työntekijäjärjestöjä ja niiden osuutta taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä (1975),
 - yleissopimukseen ja suositukseen, jotka koskevat ammatinvalinnanohjauksen ja ammattikoulutuksen osuutta kehitettäessä inhimillisiä voimavaroja (1975),
 - suositukseen, joka koskee työllisyyspolitiikkaa (täydentäviä määräyksiä) (1984),
 - suositukseen, joka koskee yleisiä edellytyksiä pienten ja keskisuurten yritysten työpaikkojen luomisen edistämiseksi (1998) ja
 - yleissopimukseen, joka koskee lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi (1999),
- muistuttaa Philadelphian julistukseen kirjatusta periaatteesta "**Työ ei ole kauppatavaraa**",
 - muistuttaa, että Kansainvälisen työjärjestön ensisijainen tavoite on se, että kaikilla työntekijöillä kaikkialla olisi ihmisarvoista työtä sekä
 - päättää hyväksyä tietyt osuustoiminnan edistämistä koskevat ehdotukset, mikä on istunnon esityslistan neljäs kohta, ja
 - päättää, että nämä ehdotukset tulee laatia suosituksen muotoon sekä
 - hyväksyy tänä 20. päivänä kesäkuuta vuonna 2002 seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Osuustoiminnan edistämistä koskeva suositus, 2002.

I. SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄ JA TAVOITTEET

1. Osuuskuntien toiminta tunnetaan kaikilla talouselämän osa-alueilla. Tämä suositus koskee kaikkia osuuskuntia niiden tyypistä tai muodosta riippumatta.
2. Tässä suosituksessa "osuuskunta" tarkoittaa itsenäistä henkilöyhteisöä, johon jäsenet liittyvät vapaaehtoisesti toteuttaakseen yhteisesti omistamansa ja demokraattisesti hallitsemansa yrityksen avulla taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia tarpeitaan ja tavoitteitaan.
3. Osuuskuntien identiteetin edistämisen ja lujittamisen tulisi perustua:
 - a) **osuustoiminnallisiin arvoihin**, kuten omatoimisuuteen, omavastuuseen, demokratiaan, tasa-arvoon, oikeudenmukaisuuteen ja solidaarisuuteen, sekä **eettisiin arvoihin**, kuten rehellisyyteen, avoimuuteen, yhteiskunnalliseen vastuuseen ja muista ihmisistä välittämiseen, ja
 - b) niihin **osuustoiminnallisiin periaatteisiin**, jotka kansainvälinen osuustoimintaliike on kehittänyt ja jotka esitetään tämän suosituksen liitteessä. Näitä periaatteita ovat vapaaehtoinen ja avoin jäsenyys, demokraattinen jäsenhallinto, jäsenten taloudellinen osallistuminen, itsenäisyys ja riippumattomuus, koulutus, oppiminen ja viestintä, osuuskuntien keskinäinen yhteistyö sekä vastuu toimintaympäristöstä.
4. Osuustoiminnan mahdollisuuksien edistämiseksi tulisi kaikissa maissa niiden kehitystasosta riippumatta ryhtyä toimenpiteisiin, joiden avulla osuuskunnat ja niiden jäsenet voivat
 - a) luoda ja kehittää ansiomahdollisuuksiaan sekä kestäviä ihmisarvoisia työpaikkoja;
 - b) kehittää koulutuksen ja oppimisen avulla inhimillisiä voimavarojaan sekä yleistä tietoisuuttaan osuustoimintaliikkeen arvoista, eduista ja hyödyistä;
 - c) edistää liiketoimintaansa sekä siihen sisältyen yrittäjyyden ja liikkeenjohdon edelleen kehittämistä;
 - d) vahvistaa kilpailukykyään sekä päästä markkinoille ja saada institutionaalista rahoitusta;
 - e) lisätä säästöjään ja sijoituksiaan;

- f) parantaa sosiaalista ja taloudellista hyvinvointiaan ottaen samalla huomioon kaikenlaisen syrjinnän poistamisen tarpeen;
 - g) edistää kestäväää inhimillistä kehitystä; ja
 - h) vakiinnuttaa sekä laajentaa erityistä elinvoimaista ja voimakasta taloussektoria, joka sisältää osuuskunnat, jotka reagoivat yhteisön sosiaalisiin ja taloudellisiin tarpeisiin.
5. Erityistoimenpitein tulisi kannustaa sitä, että osuuskunnat solidaarisuuteen perustuvina yrityksinä ja järjestöinä kykenisivät toiminnallaan tyydyttämään jäsentensä ja yhteiskunnan tarpeet sekä mahdollistamaan heikoimmassa asemassa olevien ryhmien mahdollisuuden yhteiskunnalliseen osallistumiseen.

II. POLITIIKAN PUITTEET JA HALLITUSTEN ROOLI

6. Tasapainoinen yhteiskunta edellyttää vahvan julkisen ja yksityisen sektorin ohella voimakasta osuustoimintaan, keskinäiseen ja muuhun yhteiskunnalliseen ja valtiosta riippumattomaan yhteistoimintaan perustuvaa sektoria. Näin ollen hallitusten tulisi toteuttaa sitä tukevaa politiikkaa ja lainsäädäntöä, jotka vastaavat osuustoiminnan luonnetta ja tarkoitusta sekä 3. kappaleessa tarkoitettuja osuustoiminnallisia arvoja ja periaatteita, ja joilla voidaan
- a) luoda institutionaaliset puitteet sille, että osuuskunnat voidaan rekisteröidä mahdollisimman nopeasti, yksinkertaisesti, tehokkaasti ja pienin kustannuksin;
 - b) edistää toimintalinjauksia, joiden avulla voidaan perustaa asianmukaiset, mahdollisesti ainakin osaksi jakamattomia rahastoja ja osuuskuntien kehittämisrahastoja;
 - c) mahdollistaa kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaiset toimenpiteet, joiden avulla osuuskuntia valvotaan niiden luonteen ja toiminnan edellyttämällä tavalla ja otetaan huomioon niiden itsenäisyys. Nämä toimenpiteet eivät saa olla epäedullisempia kuin ne toimenpiteet, joita sovelletaan muihin yritysmuotoihin tai yhteiskunnallisiin organisaatioihin;

- d) edistää osuuskuntien jäsenyyttä sellaisissa osuustoiminnallisissa organisaatioissa, jotka tyydyttävät jäsenosuuskuntien tarpeita ja
 - e) kannustaa osuuskuntien kehittymistä itsenäisiksi ja jäsenhallintoon perustuviksi yrityksiksi erityisesti sellaisilla alueilla, joilla osuuskunnilla on merkittävä asema tai missä ne tarjoavat palveluja, joita ei muuten olisi saatavilla.
7. (1) Kappaleessa 3 määriteltyjen osuustoiminnallisten arvojen ja periaatteiden mukaista osuustoimintaa tulisi pitää yhtenä perustekijänä sekä kansallisessa että kansainvälisessä taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa kehityksessä.
- (2) Osuuskuntia tulisi kohdella kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti eikä niihin sovellettavien ehtojen tule olla epäedullisempia kuin muuhun yritys- ja järjestötoimintaan sovellettavat ehdot. Tarvittaessa hallitusten tulisi tukea toimenpitein sellaista osuustoimintaa, joka toteuttaa erikseen määriteltyjä yleisiä ja yhteiskunnallisia tavoitteita, kuten työllisyyden edistämistä tai toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on heikoimmassa asemassa olevien alueiden tai väestöryhmien aseman kehittäminen. Tällaisiin toimenpiteisiin voisivat mahdollisuuksien mukaan sisältyä muun muassa verohuojennukset, lainat, avustukset, mahdollisuus julkisiin rakennushankkeisiin osallistumiseen ja hankintoja koskevat erityisjärjestelyt.
- (3) Erityisesti tulisi pyrkiä lisäämään naisten osallistumista osuustoimintaan sen kaikilla tasoilla, erityisesti johtotehtävissä.
8. (1) Kansallisessa politiikassa tulisi erityisesti
- a) edistää Kansainvälisen työjärjestön työelämän peruseriaatteita ja -oikeuksia koskevan julistuksen toteutumista yhtäläisesti kaikkien osuuskuntien työntekijöiden osalta;
 - b) varmistaa, että työoikeudellista lainsäädäntöä sovelletaan kaikissa yrityksissä ja ettei osuuskuntia perusteta tai käytetä työoikeudellisen lainsäädännön kiertämiseksi tai piilotyösuhteiden luomiseksi sekä että työntekijöiden oikeuksia rikkovien valeosuuskuntien perustaminen estetään;
 - c) edistää sukupuolten tasa-arvoa osuuskunnissa ja niiden toiminnassa;
 - d) edistää toimenpiteitä, joiden avulla varmistetaan se, että osuuskunnissa noudatetaan hyviä työkäytäntöjä, jotka mahdollistavat asiaan kuuluvan tiedon hankkimisen;

- e) kehittää jäsenten, työntekijöiden ja esimiesten teknisiä ja ammatillisia taitoja, yrittäjäyys- ja johtamisvalmiuksia, liiketoiminnan tuntemusta ja yleisiä taloudellisia ja yhteiskunnallisia valmiuksia sekä edistää heidän mahdollisuuksiinsa tieto- ja viestintäteknologian käyttämiseen;
- f) edistää osuustoiminnan periaatteita ja käytäntöjä koskevaa opetusta ja koulutusta kansallisten koulutusjärjestelmien kaikilla sopivilla tasoilla ja yhteiskunnassa yleensä;
- g) edistää työpaikan työturvallisuutta ja työterveyttä koskevia toimenpiteitä;
- h) edistää koulutusta ja muita tukitoimenpiteitä, joilla voidaan parantaa osuuskuntien tuottavuutta ja kilpailukykyä sekä niiden tuotteiden ja palveluiden laatua;
- i) edistää osuuskuntien luotonsaantimahdollisuuksia;
- j) edistää osuuskuntien pääsyä markkinoille;
- k) edistää osuustoimintaa koskevan tiedon levittämistä ja
- l) pyrkiä kehittämään osuuskuntia koskevaa kansallista tilastointia ottaen huomioon kehittämissuunnitelmat ja niiden täytäntöönpano.

(2) Tämän politiikan avulla tulisi:

- a) tarvittaessa hajauttaa osuuskuntia koskevien toimenpiteiden ja määräysten laatiminen ja toteuttaminen alueelliselle ja paikalliselle tasolle;
 - b) määritellä osuuskuntien lakiin perustuvat velvoitteet, jotka koskevat sellaisia seikkoja kuin rekisteröintiä, tilintarkastusta, yhteisövaikutusten arviointia ja lisenssien hankintaa; ja
 - c) edistää parhaita hallintotapoja osuuskunnissa.
9. Hallitusten tulisi edistää osuuskuntien asemaa, koska niillä on tärkeä merkitys niukkoihin tai puutteellisiin voimavaroihin perustuvan toiminnan (josta joskus käytetään nimitystä "epävirallinen talous") muuttamiseksi kansantalouteen sisältyväksi lainsäädännöllä suojatuksi työksi.

III. JULKISEN VALLAN TOIMET OSUUSTOIMINNAN EDISTÄMISEKSI

10. (1) Jäsenvaltioiden tulisi hyväksyä ja tarpeen mukaan tarkistaa osuuskuntia koskevia erityislakeja ja määräyksiä, jotka perustuvat 3. kappaleessa lueteltuihin osuustoiminnallisiin arvoihin ja periaatteisiin.
- (2) Hallitusten tulisi kuulla osuustoimintajärjestöjä sekä asianomaisia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä laatiessaan ja tarkistaessaan osuuskuntia koskevia toimintalinjauksia, lainsäädäntöä, ja määräyksiä.
11. (1) Hallitusten tulisi järjestää osuuskunnille suunnattuja tukipalveluja, joiden avulla voidaan vahvistaa niiden liiketoiminnan kehittymistä sekä edistää niiden mahdollisuuksia kehittää työpaikkoja ja ansiomahdollisuuksia.
- (2) Näihin palveluihin tulisi mahdollisuuksien mukaan sisällyttää:
- a) henkilöstön kehittämisohjelmia;
 - b) tutkimusta ja johtamistaitoa koskevia konsulttipalveluja;
 - c) rahoitus- ja sijoituspalveluja;
 - d) kirjanpito- ja tilintarkastuspalveluja;
 - e) hallinnon tietojärjestelmäpalveluja;
 - f) tieto- ja suhdetoimintapalveluja;
 - g) teknologiaa ja innovaatioita koskevia konsulttipalveluja;
 - h) lainopillisia ja verotusta koskevia palveluja;
 - i) markkinoinnin tukipalveluja; ja
 - j) muita tukipalveluita tarvittaessa.

(3) Hallitusten tulisi edistää tällaisten tukipalveluiden luomista. Osuuskuntien ja osuustoimintajärjestöjen osallistumista näiden palveluiden organisointiin ja hallintoihin tulisi kannustaa, samoin kuin sitä, että ne tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan osallistuisivat niiden rahoitukseen.

(4) Hallitusten tulisi tiedostaa osuuskuntien ja osuustoiminnallisten järjestöjen merkitys ja kehittää asianmukaisia toimenpiteitä, joilla edistetään osuuskuntien perustamista ja vahvistetaan niiden asemaa sekä kansallisesti että alueellisesti.

12. Hallitusten tulisi tarvittaessa ryhtyä toimenpiteisiin osuuskuntien investointien rahoituksen ja luoton saannin mahdollistamiseksi. Tällaisilla toimenpiteillä tulisi erityisesti
- a) edistää lainojen ja muun rahoituksen tarjontaa;
 - b) yksinkertaistaa hallinnointimenettelyjä, pyrkiä helpottamaan osuuskuntien mahdollisten pääomavajeiden korjaamista ja alentaa lainanottamisesta johtuvia kustannuksia;
 - c) edistää osuuskunnille tarkoitettuja itsenäisiä rahoitusjärjestelyjä mukaan lukien säästö- ja luotto-osuuskunnat sekä osuustoiminnalliset pankit ja vakuutusyhtiöt; ja
 - d) tukea heikoimpia ryhmiä erityistoimenpitein.
13. Osuustoiminnan edistämiseksi hallitusten tulisi luoda olosuhteet, joilla edistetään kaikentyyppisten osuuskuntien välisiä teknillisiä, kaupallisia ja rahoituskellisia yhteyksiä kokemusvaihdon sekä riskien ja hyötyjen jakamisen helpottamiseksi.

IV. TYÖNANTAJA- JA TYÖNTEKIJÄJÄRJESTÖJEN JA OSUUSTOIMINTAJÄRJESTÖJEN ROOLI JA NIIDEN VÄLISET SUHTEET

14. Työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen tulisi yhdessä osuustoimintajärjestöjen kanssa pyrkiä edistämään eri tavoin osuustoimintaa ja tunnustaa osuustoiminnan merkitys kestäväen kehityksen päämäärien saavuttamisessa.
15. Työnantajajärjestöjen tulisi tarvittaessa harkita sitä, että ne voisivat hyväksyä jäsenikseen osuuskunnat, jotka sitä haluavat ja tarjota niille asianmukaisia tukipalveluja samoin ehdoin kuin muillekin jäsenilleen.
16. Työntekijäjärjestöjä tulisi kannustaa siihen, että ne
 - a) neuvoisivat ja avustaisivat osuuskuntien työntekijöitä liittymään työntekijäjärjestöihin;
 - b) avustaisivat jäseniään perustamaan osuuskuntia, joiden tavoitteena on perushyödykkeiden ja -palvelujen saatavuuden edistäminen;
 - c) osallistuisivat paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla työs-kentelyyn komiteoissa ja työryhmissä, joissa käsitellään sellaisia talou-dellisia ja yhteiskunnallisia kysymyksiä, jotka vaikuttavat osuuskuntiin;
 - d) avustaisivat ja osallistuisivat uusien osuuskuntien perustamiseen työ-paikkojen luomiseksi ja säilyttämiseksi mukaan luettuina ne tilanteet, joissa harkitaan yrityksen lopettamista;
 - e) kannattaisivat ja osallistuisivat sellaisiin osuuskunnille suunnattuihin oh-jelmiin, joiden tavoitteena on osuuskuntien tuottavuuden kohottaminen;
 - f) edistäisivät yhtäläisiä mahdollisuuksia osuuskunnissa;
 - g) rohkaisisivat osuuskuntien työtä tekeviä jäseniä käyttämään oikeuksi-aan, ja
 - h) ryhtyisivät muihin osuustoiminnan edistämistä koskeviin toimenpiteisiin, joihin sisältyy opetus ja koulutus.

17. Osuuskuntia ja niitä edustavia järjestöjä tulisi kannustaa:

- a) luomaan aktiiviset suhteet työnantaja ja työntekijäjärjestöihin ja asianmukaisesti valtiollisiin organisaatioihin ja kansalaisjärjestöihin osuuskunnille suotuisien kehitysedellytysten luomiseksi;
- b) hallinnoimaan omia tukipalvelujaan ja osallistumaan niiden rahoitukseen;
- c) tarjoamaan jäsenosuuskunnilleen kaupallisia ja rahoituspalveluja;
- d) investoimaan ja edistämään jäseniensä, työntekijöidensä ja liikkeenjohtajiensa inhimillisten voimavarojen kehittymisen edistämiseen;
- e) edistämään kansallisten ja kansainvälisten osuustoimintajärjestöjen edelleen kehittymistä sekä niihin liittymistä;
- f) edustamaan kansallista osuustoimintaliikettä kansainvälisessä kanssakäymisessä; ja
- g) ryhtymään kaikkiin sellaisiin toimenpiteisiin, joilla osuustoimintaa edistetään.

V. KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

18. Kansainvälistä yhteistyötä tulisi edistää:

- a) vaihtamalla tietoa toimenpiteistä ja ohjelmista, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi työllisyyden edistämisessä ja osuuskuntien jäsenten ansio- mahdollisuuksien lisäämisessä;
- b) rohkaisemalla ja edistämällä sellaisten kansallisten ja kansainvälisten elinten ja laitosten välisiä suhteita, joilla pyritään kehittämään osuustoimintaa edelleen ja mahdollistamaan:
 - (i) henkilövaihdon ja ideoiden, koulutus- ja opetusmateriaalin, opetusmenetelmien ja alaan liittyvän lähdekirjallisuuden vaihdon;
 - (ii) osuuskuntien ja niiden kehitykseen liittyvän tutkimusaineiston ja muun tiedon kokoamisen ja hyödyntämisen;
 - (iii) osuuskuntien välisten liittoutumien ja kansainvälisten kumppanuuksien perustamisen;
 - (iv) osuustoiminnallisten arvojen ja periaatteiden edistämisen ja suojelemisen; ja
 - (v) osuuskuntien välisten kaupallisten suhteiden luomisen;
- c) antamalla osuuskunnille mahdollisuus hyödyntää kansallista ja kansainvälistä tietoa, joka koskee sellaisia seikkoja kuin markkinoita, lainsäädäntöä, opetusjärjestelmiä ja -tapoja, tekniikkaan ja tuotteisiin liittyviä standardeja; ja
- d) kehittämällä mikäli aiheellista ja mahdollista, yhdessä osuuskuntien ja asianmukaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa yhteisiä alueellisia ja kansainvälisiä ohjeita ja lainsäädäntöä osuuskuntien tukemiseksi alueellisesti ja kansainvälisesti.

VI. LOPPUSÄÄNNÖS

19. Tämä suositus korvaa osuuskuntien merkitystä kehitysmaiden taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä koskevan suosituksen vuodelta 1966.

LIITE

Ote osuustoiminnan identiteettiä koskevasta kannanotosta, jonka Kansainvälisen Osuustoimintaliiton yleiskokous hyväksyi vuonna 1995.

Osuustoiminnan periaatteet ovat suuntaviittoja arvojen toteuttamiseksi käytännössä.

Vapaaehtoinen ja avoin jäsenyys

Osuuskunnat ovat vapaaehtoisia organisaatioita, jotka ilman sukupuolista, yhteiskunnallista, rodullista, poliittista tai uskonnollista syrjintää ovat avoimia kaikille, jotka voivat käyttää osuuskunnan palveluja ja ovat valmiita noudattamaan jäsenyyden velvoitteita.

Demokraattinen jäsenhallinto

Osuuskunnat ovat jäsentensä hallitsemia demokraattisia organisaatioita. Päätöksentekoon aktiivisesti osallistuva jäsenistö määrää niiden toimintalinjoista. Luottamushenkilöinä toimivat miehet ja naiset ovat vastuussa toiminnastaan jäsenistölle. Perusosuuskunnissa jäsenillä on yhtäläinen äänioikeus (jäsen/ääni). Myös muunasteisissa osuuskunnissa hallinto on järjestetty demokraattisesti.

Jäsenten taloudellinen osallistuminen

Jäsenet osallistuvat yhdenvertaisesti ja oikeudenmukaisesti osuuskunnan pääoman kartuttamiseen ja hallitsevat sitä demokraattisesti. Ainakin osa pääomasta on yleensä osuuskunnan omaisuutta. Jäsenyyden edellyttämälle osuusmaksulle jäsenet saavat yleensä vain rajoitetun koron tai eivät korkoa lainkaan.

Ylijäämän jäsenistö osoittaa yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:

- osuuskunnan kehittämiseen perustamalla mikäli mahdollista ainakin osaksi jakamattomia rahastoja,
- etuihin jäsenille suhteessa heidän käyttämiinsä palveluihin tai
- jonkin muun jäsenistön hyväksymän toiminnan tukemiseen.

Itsenäisyys ja riippumattomuus

Osuuskunnat ovat itsenäisiä, jäsentensä hallitsevia, omatoimisuuteen perustuvia organisaatioita. Mahdollisten sopimusten tekeminen muiden organisaatioiden kanssa valtiovalta mukaan luettuna tai ulkopuolisen pääoman hankinta tapahtuu jäsenten demokraattista hallintoa tai osuuskunnan itsenäisyyttä vaarantamatta.

Koulutus, oppiminen ja viestintä

Osuuskunnat tarjoavat jäsenilleen, luottamushenkilöilleen, liikkeenjohdolleen ja henkilöstölleen mahdollisuuden koulutukseen ja oppimiseen tehokkaan osallistumisen toteuttamiseksi osuuskunnan kehittämiseen. Osuuskunnat viestivät suurelle yleisölle sekä etenkin nuorisolle ja mielipidevaikuttajille osuustoiminnan luonteesta ja sen eduista.

Osuuskuntien keskinäinen yhteistyö

Osuuskunnat palvelevat jäsenistöään tehokkaimmin ja vahvistavat osuustoimintaliikettä harjoittamalla keskinäistä yhteistyötä paikallisesti, alueellisesti, valtakunnallisesti ja kansainvälisesti.

Vastuu toimintaympäristöstä

Osuuskunnat toimivat yhteisöjensä kestäväen kehityksen hyväksi jäsentensä päätämällä tavalla.

Pellervo-Seura ry

PL 77 (Simonkatu 6)

00101 HELSINKI

puh. (09) 4767 501

faksi (09) 694 8845

sähköposti: toimisto@pellervo.fi

www.pellervo.fi